

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(92) 591 def.

Brussel, 22 december 1992

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD
INGEVOLGE ARTIKEL 2 VAN DE BESCHIKKING VAN DE RAAD
89/488/EEG VAN 28 JULI 1989

(Toepassing van een van artikel 17, lid 2, van de
zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie
van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting
afwijkende maatregel)

Voorstel voor een
BESCHIKKING VAN DE RAAD

waarbij Frankrijk wordt gemachtigd de toepassing van een
van artikel 17, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG
betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der
Lid-Staten inzake omzetbelasting afwijkende
maatregel voort te zetten

(door de Commissie ingediend)

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD
INGEVOLGE ARTIKEL 2 VAN DE BESCHIKKING VAN DE RAAD
89/488/EEG VAN 28 JULI 1989

(Toepassing van een van artikel 17, lid 2, van de
Zesde Richtlijn 77/388/EEG betreffende de harmonisatie
van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting
afwijkende maatregel)

I. INLEIDING

Bij Beschikking van de Raad van de Europese Gemeenschappen 89/488/EEG van 28 juli 1989⁽¹⁾ en op grond van artikel 27 van de Zesde BTW-Richtlijn werd de Franse Republiek gemachtigd af te wijken van het bepaalde in artikel 17, lid 2, van de Zesde BTW-Richtlijn.

Deze afwijking houdt in dat uitgaven inzake goederen en diensten volledig van het recht op aftrek van de daarop betaalde BTW zijn uitgesloten wanneer het particuliere gebruik van die goederen of diensten hoger is dan 90 % van het totale gebruik.

Bij de genoemde beschikking van de Raad werd machtiging verleend deze afwijking tot en met 31 december 1992 toe te passen. In artikel 2 is bepaald dat de Commissie vóór die datum bij de Raad een verslag moet indienen over de toepassing van de afwijking. Dit verslag moet in voorkomend geval vergezeld gaan van een voorstel voor een beschikking van de Raad tot verlenging van de machtiging.

In het onderhavige verslag wordt de toepassing van deze afwijking beschreven en wordt de gegrondheid van het verzoek om verlenging, dat door de Franse Republiek werd ingediend bij brief die op 22 oktober 1992 bij het Secretariaat-generaal van de Commissie werd geregistreerd, onderzocht.

II. TOEPASSING VAN DE AFWIJKING

1. Achtergrond van de afwijking

Op 3 februari 1989 werd met het arrest "ALITALIA" van de Franse Raad van State het bepaalde in artikel 230-1 van bijlage II van het Franse algemene belastingwetboek veroordeeld. In deze bepaling werd het recht op aftrek van de BTW die werd betaald voor goederen en diensten die niet uitsluitend bestemd waren voor de bedrijfsactiviteiten van de belastingplichtige uitgesloten.

Door dit arrest en overeenkomstig het communautaire recht was de uitsluitende bestemming in Frankrijk niet meer een van de voorwaarden voor het recht op aftrek. Voortaan vindt in geval van gedeeltelijk gebruik voor particuliere doeleinden de belastingaftrek volledig plaats, maar daartegenover wordt het particuliere gebruik van het goed of de dienst belast op grond van artikel 6, lid 2, van de Zesde Richtlijn.

In een streven tot vereenvoudiging verzocht de Franse Republiek gemachtigd te worden tijdelijk de belasting die werd betaald voor goederen en diensten waarvan het particuliere gebruik meer dan 90 % uitmaakt van het totale gebruik van het recht op aftrek uit te sluiten. Met deze maatregel werd beoogd te voorkomen dat een dienstverrichting aan zichzelf zou worden belast, daar deze belastingheffing moeilijkheden zou opleveren omdat de maatstaf van heffing bepaald zou moeten worden door een schatting van de waarde van de dienstverrichting aan zichzelf in de vorm van het particuliere gebruik van het goed.

(1) PB L 239 van 16.8.1989

2. Inwerkingtreding in Frankrijk

Met de artikelen 1, 3 en 5 van het decreet nr. 89-885 van 14 december 1989, dat gepubliceerd werd in het Journal officiel de la République Française van 15 december 1989 (blz. 15578), werd de beschikking van de Raad in nationaal recht omgezet. Dit decreet is op 17 december 1989 in Parijs en in beginsel op 18 december 1989 in de provincie in werking getreden. Het heeft met name geleid tot het ontstaan van het nieuwe artikel 230-1 van het algemene belastingwetboek en werd toegelicht in een dienstaanwijzing van 21 februari 1990, die gepubliceerd werd in het Bulletin officiel des Impôts onder nr. 3 D-3-90, overgenomen in de Documentation administrative onder nr. 3-D-1512 (bijwerking van 1.5.1990).

3. Kwantitatieve beoordeling van het particuliere gebruik (drempel van 90 %)

De volgende elementen worden in aanmerking genomen :

- aard van het goed of de dienst
- functie van het goed of de dienst
- mogelijk gebruik van het goed of de dienst in de betrokken onderneming
- verdeling van de tijd van het gebruik van het goed of de dienst in het kalenderjaar of per deel van het kalenderjaar wanneer het totale gebruik in ieder geval slechts mogelijk is in een bepaald seizoen (bij voorbeeld pleziervaartuig).

4. Praktische toepassing van de afwijking door Frankrijk

Het blijkt dat de beschouwde afwijking in de volgende omstandigheden wordt toegepast :

- Koop van goederen en diensten door een onderneming om onmiddellijk ter beschikking gesteld te worden van of voornamelijk gebruikt te worden door het hoofd van de onderneming, de bestuurders, het personeel of een derde. In dat geval geldt de uitsluiting van het recht op aftrek terstond.

Voorbeeld :

- . koop of leasing van een door de directeur te gebruiken videorecorder, die ook enkele malen gebruikt wordt voor interne vakopleiding;
 - . pleziervaartuig dat voornamelijk particulier wordt gebruikt maar één week per jaar wordt verhuurd.
- Aankopen van goederen en diensten die normaliter bestemd zijn voor de behoeften van de onderneming maar die in feite na één jaar gebruik voor meer dan 90 % van hun totale gebruik particulier gebruikt blijken te zijn. In dit geval moet de onderneming na dit eerste jaar van gebruik overgaan tot regularisatie van de oorspronkelijk afgetrokken BTW. Deze regularisatie zal de vorm aannemen van een betaling van het totale afgetrokken belastingbedrag.

Wanneer bovenbedoelde feiten worden geconstateerd in de periode van herziening die is bedoeld in artikel 20, lid 2 van de Zesde Richtlijn, vindt de terugbetaling van de belasting plaats naargelang van het aantal jaren dat per herzieningsperiode is verstreken : het terug te betalen bedrag is dus gelijk aan het bedrag van de eerdere aftrek, verminderd met één vijfde (roerende goederen) of met een tiende (onroerende goederen) per verstreken jaar.

5. Bijzonder geval van lagere publiekrechtelijke lichamen (niet-belastingplichtige lichamen in de zin van artikel 4, lid 5 van de Zesde Richtlijn)

In dit geval wordt het gebruik van goederen en diensten ten behoeve van een activiteit die buiten het toepassingsgebied van de BTW valt door Frankrijk beschouwd als overeenkomende met particulier gebruik.

Voorbeeld :

- . computer die door een gemeente zowel wordt gebruikt voor het beheer van een belastbare sector als voor haar niet-belastbare diensten die zijn de burgerlijke stand en de sociale bijstand.

Bovendien heeft de Franse overheid aan haar belastingdienst medegedeeld dat in ieder geval, in het streven tot vereenvoudiging, niet de situatie van lagere publieklichamen die van mening zijn dat, wanneer een investeringsgoed gebruikt wordt voor zowel activiteiten buiten het toepassingsgebied als voor activiteiten binnen het toepassingsgebied, het gebruik voor de eerste categorie activiteiten meer dan 90 % uitmaakt van het totale gebruik, ook wanneer dit niet werkelijk het geval is, in twijfel getrokken moet worden.

6. Standpunt van de Franse overheid inzake de toepassing van de afwijking

De Franse overheid is van oordeel dat de toepassing van deze afwijking het beheer van de belasting zowel voor zichzelf als voor de betrokken ondernemingen heeft vereenvoudigd. Bovendien heeft zich naar haar weten geen enkel geschil voorgedaan over de toepassing van deze afwijking. Deze toepassing heeft echter tot voor kort slechts zelden en in marginale gevallen, die niet statistisch werden waargenomen, plaatsgevonden.

III. VERZOEK OM VERLENGING VAN DE MACHTIGING

In dit opzicht wijst Frankrijk erop dat de hier beschouwde afwijking in de toekomst meer toegepast zou kunnen worden gezien het feit dat beoefenaren van een aantal vrije beroepen - advocaten, vertalers, tolken, sportbeoefenaren, auteurs en kunstenaars - sedert 1991 belaste en niet meer vrijgestelde handelingen verrichten.

Het is gebruikelijk dat deze beroepsbeoefenaren door de vrije aard van hun beroep de goederen van de onderneming in het kader van hun privé-leven gebruiken, bij voorbeeld waar het gaat om een appartement dat zowel voor beroepsdoeleinden als voor particuliere doeleinden wordt gebruikt, een computer, of zelfs foto- of hi-fi-apparatuur in het geval van een kunstenaar. Een dusdanig particulier gebruik zou, zonder de afwijking, een fiscaal toezicht op deze goederen gedurende hun gebruiksperiode vereisen en in ieder geval zou de dienstverrichting aan zichzelf in de vorm van dit particuliere gebruik belast moeten worden. De maatstaf van heffing van deze dienstverrichting zou niet makkelijk te berekenen en door de belastingplichtige te aanvaarden zijn daar in artikel 11 A, lid 1, sub c), van de Zesde Richtlijn is bepaald dat in dit geval de maatstaf van heffing bestaat in het bedrag van de door de belastingplichtige voor het verrichten van de dienstverrichting aan zichzelf, die gevormd wordt door het particuliere gebruik van het goed van de onderneming (bij voorbeeld in het geval van een motorrijtuig : koop, benzine, reparatie, onderhoud, enz.), gemaakte uitgaven.

IV. OORDEEL VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

1. Over de wenselijkheid van een verlenging van de afwijking

Daar de beschouwde afwijking tot doel heeft te voorkomen dat "verbruik zonder belasting" plaatsvindt zijn de diensten van de Commissie van oordeel dat zij gerechtvaardigd is.

Zij zijn zich evenwel tevens bewust van het feit dat de belasting op het gebruik voor particuliere doeleinden van het goed of de dienst uit financieel oogpunt (voordeel in het kader van het kasbeheer) voor de belastingplichtige gunstiger is dan de uitsluiting van het recht op aftrek. Wanneer evenwel het particuliere gebruik meer dan 90 % uitmaakt van het totale gebruik wordt het kasbeheervoordeel ongerechtvaardigd, gezien het feit dat de onderneming het betrokken goed of de betrokken dienst vrijwel niet gebruikt.

2. Over de duur van de afwijking

De diensten van de Commissie zijn van oordeel dat een vaste termijn moet worden vastgesteld voor deze afwijking, zodat aan het eind daarvan de balans kan worden opgemaakt, met name in het licht van de stand van de communautaire werkzaamheden betreffende het voorstel voor een Twaalfde BTW-Richtlijn en de toepassing ervan. De afwijking zou derhalve, gezien de navolgende overwegingen, tijdelijk verlengd kunnen worden tot de goedkeuring van de Twaalfde BTW-Richtlijn indien deze plaatsvindt voor 31 december 1996. Indien dit niet het geval zou zijn zou de afwijking in ieder geval uiterlijk op 31 december 1996 moeten worden beëindigd.

3. Over de toepassing van de afwijking door Frankrijk

1.1. De toepassing van de afwijking op de lagere publiekrechtelijke lichamen geeft de diensten van de Commissie aanleiding tot de volgende opmerkingen en vragen :

Frankrijk werd slechts voor "uitgaven inzake goederen en diensten wanneer het particuliere gebruik van die goederen of diensten hoger is dan 90 % van het totale gebruik" gemachtigd het recht op aftrek van de BTW uit te sluiten.

De diensten van de Commissie zijn echter van oordeel dat het gedeeltelijk gebruik van een goed door een lager publiekrechtelijk lichaam voor de behoeften van een sector van activiteiten die ligt buiten het toepassingsgebied van de belasting op grond van artikel 4, lid 5, van de Zesde Richtlijn niet beschouwd kan worden als een gebruik voor privé-doeleinden in de zin van artikel 6, lid 2, van de Zesde Richtlijn. In dat geval is er evenmin gebruik voor doeleinden die vreemd zijn aan het lagere publiekrechtelijke lichaam omdat het doel zelf van het lichaam is handelingen te verrichten die vallen onder het openbaar gezag.

In feite dient ervan uit te worden gegaan dat het lagere publiekrechtelijke lichaam de goederen ten dele gebruikt voor de behoeften van "een niet-belaste sector".

De diensten van de Commissie stellen vast dat strikt genomen in rechte de Zesde Richtlijn slechts de mogelijkheid van belastingheffing opent voor uitsluitend "het door een belastingplichtige voor een niet-belaste sector van zijn bedrijfsuitoefening bestemmen", in dit geval wanneer het gaat om een levering aan zichzelf van goederen. In geval van gebruik

voor de behoeften van een niet-belaste sector behelst de Zesde Richtlijn noch een facultatieve noch een verplichte bepaling die "parallel" is aan die van artikel 5, lid 7, sub b), en die het mogelijk maakt een dienstverrichting aan zichzelf te belasten.

Het is echter onmiskenbaar dat in een dusdanig geval de lagere publiekrechtelijke lichamen behandeld moeten worden als volledig belastingplichtigen en dat wanneer zij goederen of diensten ten dele gebruiken voor de behoeften van een niet-belaste sector dit gebruik belast dient te worden wanneer de betrokken goederen en diensten eerder recht op aftrek hebben gegeven. Daartoe dienen de Lid-Statens te aanvaarden dat dit gebruik wordt gelijkgesteld aan het gebruik voor andere dan bedrijfsdoeleinden in de zin van artikel 6, lid 2, van de Zesde Richtlijn. Tot deze gelijkstelling zou kunnen worden besloten door het BTW-Comité.

De diensten van de Commissie stellen dus voor het dispositief van de aan Frankrijk verleende machtiging zodanig te wijzigen dat duidelijk bepaald wordt dat de machtiging ook geldt voor de vorm van gebruik waarvan hier sprake is : Frankrijk zou aldus gemachtigd worden "uitgaven inzake goederen en diensten van het recht op aftrek van de daarop betaalde BTW uit te sluiten wanneer het percentage gebruik voor de behoeften van een niet-belaste sector van activiteiten hoger is dan 90 % van het totale gebruik".

- 1.2. In het algemeen stellen de diensten van de Commissie vast dat Frankrijk een ruime toepassing geeft aan de afwijking die hem werd toegestaan, met dien verstande dat het de afwijking toepast zodra het gebruik voor andere dan bedrijfsdoeleinden meer dan 90 % van het totale gebruik belooft. Artikel 1 van de beschikking van de Raad waarbij de machtiging werd verleend betreft evenwel uitsluitend gevallen waarin het particuliere gebruik meer belooft dan 90 % van het totale gebruik. De afwijking geldt dus niet uitdrukkelijk voor ander gebruik dan dat voor de particuliere behoeften van de belastingplichtige of zijn personeel. Onder meer geldt zij niet voor de gevallen waarin het gaat om particulier gebruik door een derde, die niet tot de onderneming behoort.

De diensten van de Commissie stellen voor, ten einde de neutraliteit van de BTW in acht te nemen en overwegende dat elk verbruik zonder belasting voorkomen moet worden, het dispositief van de afwijking te verbeteren door een parallel aan te brengen met artikel 6, lid 2, van de Zesde Richtlijn, dat, zonder afwijking, ten volle toegepast zou moeten worden. Aldus kan de afwijking worden toegepast in alle gevallen waarin in ieder geval gebruik plaatsvindt voor andere dan de bedrijfsdoeleinden van de onderneming.

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

waarbij Frankrijk wordt gemachtigd de toepassing van een van artikel 17,
lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG
betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten
inzake omzetbelasting afwijkende maatregel voort te zetten

TOELICHTING

1. Bij brief, die op 22 oktober 1992 bij het Secretariaat-generaal van de Commissie werd geregistreerd, heeft de Regering van de Franse Republiek verzocht om verlenging van de afwijking die hem eerder voor een beperkte periode werd toegestaan bij Beschikking van de Raad van de Europese Gemeenschappen 89/488/EEG van 28 juli 1989⁽¹⁾. Deze beschikking was gebaseerd op artikel 27 van de Zesde BTW-Richtlijn van de Raad⁽²⁾ met het doel belastingfraude of -ontwijking te voorkomen.

Deze afwijking van artikel 17, lid 2, van de Zesde BTW-Richtlijn⁽²⁾ houdt in dat uitgaven inzake goederen en diensten volledig van het recht op aftrek van de daarop betaalde BTW worden uitgesloten wanneer het particuliere gebruik van die goederen of diensten hoger is dan 90 % van het totale gebruik.

2. Bij bovengenoemde beschikking van de Raad werd machtiging verleend deze afwijking toe te passen tot en met 31 december 1992. In artikel 2 is bepaald dat de Commissie voor deze datum bij de Raad een verslag indient over de toepassing van deze afwijking, in voorkomend geval vergezeld gaande van een voorstel voor een beschikking van de Raad tot verlenging van de machtiging.

3. Ter ondersteuning van haar verzoek om verlenging voert de Regering van de Franse Republiek aan dat de betrokken afwijking waarschijnlijk in de toekomst in ruimere mate zal worden toegepast, gezien het feit dat een aantal vrije beroepen, advocaten, vertalers, tolken, sportbeoefenaren, auteurs en kunstenaars, sedert 1991, op grond van de Achttiende BTW-Richtlijn⁽³⁾ belaste en niet meer vrijgestelde handelingen verrichten. Daar het gaat om vrije beroepen gebruiken deze beroepsbeoefenaren de goederen van de onderneming ook in het kader van hun privé-leven. Een dusdanig particulier gebruik zou indien de afwijking niet zou gelden een fiscaal toezicht op deze goederen vereisen gedurende de gehele duur van hun gebruik en in ieder geval belastingheffing over de dienstverrichting aan zichzelf die door dit particuliere gebruik wordt gevormd. Van deze dienstverrichting zou

(1) PB EG L 239 van 16.8.1989
(2) PB EG L 145 van 13.6.1977
(3) PB EG L 226 van 3.8.1989

de maatstaf van heffing moeilijk te berekenen en voor de belastingplichtige moeilijk aanvaardbaar zijn. Onder deze omstandigheden lijkt het dienstig veeleer elk recht op aftrek te weigeren dan een dienstverrichting aan zichzelf te belasten, met name ter voorkoming van de anders makkelijke belastingfraude en ontwijking.

Het verslag van de Commissie over de toepassing van de afwijking in de periode 1990-1992 heeft echter doen uitkomen dat het dispositief van de machtiging tot afwijking aangepast dient te worden ten einde duidelijk te maken dat zij ook geldt voor lagere publiekrechtelijke lichamen en voor alle andere mogelijke vormen van gebruik voor andere dan bedrijfsdoeleinden. Het door de Commissie opgestelde voorstel voor een beschikking houdt tevens een einddatum voor de verlenging van de afwijking in zodat over vier jaar een nieuw onderzoek naar de toepassing ervan kan worden ingesteld.

4. De Commissie heeft de andere Lid-Staten op 20 november 1992 van het Franse verzoek om verlenging in kennis gesteld.

**Voorstel voor een
BESCHIKKING VAN DE RAAD**

waarbij Frankrijk wordt gemachtigd de toepassing
van een van artikel 17, lid 2, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG
betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake
omzetbelasting afwijkende maatregel, voort te zetten

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende
de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting
Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde : uniforme
grondslag⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de richtlijn van de Raad van
16 december 1991 betreffende de afschaffing van de fiscale grenzen⁽²⁾,

Gezien het door de Commissie, in aansluiting op haar verslag over de toepassing
door Frankrijk van de Beschikking van de Raad 89/488/EEG van 28 juli 1989,
ingediende voorstel,

Overwegende dat de Raad ingevolge artikel 27, lid 1, van Richtlijn 77/388/EEG op
voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen elke Lid-Staat kan
machten bijzondere, van de bepalingen van die richtlijn afwijkende,
maatregelen te treffen ten einde de belastingheffing te vereenvoudigen of
bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen;

(1) PB EG L 145 van 13.6.1977, blz. 1

(2) PB EG L 376 van 31.12.1991, blz. 1

Overwegende dat Frankrijk, bij brief die op 22 oktober 1992 bij het Secretariaat-generaal van de Commissie werd geregistreerd, heeft verzocht om machtiging de toepassing van de afwijkende maatregel die eerder bij Beschikking van de Raad van de Europese Gemeenschappen 89/488/EEG van 28 juli 1989⁽³⁾ op grond van artikel 27 van Richtlijn 77/388/EEG werd toegestaan, voort te zetten;

Overwegende dat deze maatregel inhoudt dat het recht op aftrek van de BTW die is betaald bij uitgaven inzake goederen en diensten wordt uitgesloten wanneer het particuliere gebruik van die goederen of diensten hoger is dan 90 % van het totale gebruik, zulks ten einde niet een dienstverrichting aan zichzelf te moeten belasten, daar deze belastingheffing onder deze omstandigheden bijzonder moeilijk is;

Overwegende dat deze maatregel het bovendien mogelijk maakt bepaalde vormen van belastingfraude en -ontwijking te voorkomen en dat met deze maatregel in ieder geval bepaalde vormen van verbruik zonder belasting worden bestreden terwijl bovendien de BTW-behandeling van bepaalde handelingen wordt vereenvoudigd;

Overwegende dat deze maatregel een afwijking is van artikel 17, lid 2, van de Zesde Richtlijn op grond waarvan de belastingplichtige de belasting die is betaald voor de door hemzelf gebruikte goederen en diensten mag aftrekken, voor zover de goederen en diensten voor belaste handelingen zijn gebruikt;

Overwegende dat deze maatregel tevens, zoals wordt aangetoond in het verslag van de Commissie betreffende zijn toepassing in de periode 1990-1992, een afwijking is van artikel 6, lid 2, van de Zesde Richtlijn waarin met een onder bezwarende titel verrichte dienst verplicht wordt gelijkgesteld het gebruiken van een tot het bedrijf behorend goed voor privé-doeleinden van de belastingplichtige of van zijn personeel, of, meer in het algemeen, voor andere dan bedrijfsdoeleinden, wanneer voor dit goed recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde is ontstaan;

Overwegende dat aan het verzoek om verlenging van de betrokken maatregel kan worden voldaan mits in het dispositief van de machtiging bepaalde voorwaarden worden gesteld en aanpassingen worden aangebracht, overeenkomstig de door de Commissie gemaakte opmerkingen in verband met de toepassing ervan in de periode 1990-1992;

(3) PB EG L 239 van 16.8.1989

Overwegende dat de voortzetting van de toepassing van deze maatregel na 31 december 1996 niet kan worden toegestaan zonder nieuwe machtiging van de Raad op grond van een voorstel van de Commissie; dat de Commissie voor die datum bij de Raad een verslag over de toepassing van de maatregel zal indienen;

Overwegende dat de tijdelijke verlenging van deze afwijkende maatregel a priori geen invloed heeft op het bedrag van de in het stadium van het eindverbruik verschuldigde belasting, gezien het bepaalde in artikel 11-A, lid 1, sub b), van Richtlijn 77/388/EEG waarin de maatstaf van heffing voor dienstverrichtingen aan zichzelf die vallen onder artikel 6, lid 2, van genoemde richtlijn wordt gedefinieerd;

Overwegende voorts dat deze maatregel a priori geen negatieve invloed zal hebben op de eigen middelen van de Europese Gemeenschappen uit de belasting over de toegevoegde waarde;

Overwegende dat de andere Lid-Staten op 20 november 1992 in kennis werden gesteld van het verzoek om verlenging van deze afwijkende maatregel dat door de regering van de Franse Republiek werd ingediend;

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD :

Artikel 1

In afwijking van het bepaalde in artikel 6, lid 2, en van artikel 17, lid 2, van de Zesde BTW-Richtlijn van de Raad 77/388/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/680/EEG, wordt de Franse Republiek gemachtigd tot en met 31 december 1996 uitgaven inzake goederen en diensten van het recht op aftrek van de daarop betaalde belasting over de toegevoegde waarde uit te sluiten wanneer het particuliere gebruik van de belastingplichtige of dat van zijn personeel, of meer in het algemeen, het gebruik voor andere dan

bedrijfsdoeleinden, hoger is dan 90 % van het totale gebruik. Voorts wordt de Franse Republiek gemachtigd tot en met 31 december 1996 uitgaven inzake goederen en diensten van het recht op aftrek van de daarop betaalde belasting over de toegevoegde waarde uit te sluiten wanneer het gebruik voor de behoeften van een niet belaste sector hoger is dan 90 % van het totale gebruik.

Artikel 2

Na kennisname van een verslag van de Commissie over de toepassing van de in artikel 1 bepaalde machtigingen, welk verslag in voorkomend geval vergezeld gaat van een voorstel voor een beschikking, besluit de Raad, op grond van dat voorstel, vóór 31 december 1996 of deze machtigingen worden verlengd.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

COM(92) 591 def.

DOCUMENTEN

NL

09

Catalogusnummer : CB-CO-92-618-NL-C

ISBN 92-77-51315-2
